

ת"פ 35027/09/15 - מדינת ישראל נגד ארסן טדבוסיאן, איליה פוגרבניאק

בית משפט השלום בראשון לציון

27 יוני 2017

ת"פ 35027-09-15 מדינת ישראל נ' טדבוסיאן ואח'

מספר פל"א 405184/2015

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. ארסן טדבוסיאן
2. איליה פוגרבניאק (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית מרום

נאשם 1 וב"כ: עו"ד יחיאל מנחמוב (ממשרד עו"ד שרון נהרי)

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

(בעניינו של נאשם מספר 1)

כתב האישום

1. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר שגובש בין הצדדים, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוותא חדא, לפי סעיף 380 + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 12.9.15, בשעת לילה מאוחרת, בסמטה סמוך למועדון בראשון לציון, שהה הנאשם יחד עם נאשם 2 (להלן ביחד: "הנאשמים"), כשהם תחת השפעת אלכוהול, ביחד עם אחרות שזהותן ידועה

עמוד 1

למאשימה.

אז חלף במקום המתלון, ובין הצדדים התפתח דין ודברים. הנאשמים התנפלו על המתלון והחלו להפליא בו את מכותיהם. הנאשם הכה את המתלון במכת אגרוף וזה נפל לרצפה, אז בעטו הנאשמים בראשו של המתלון מספר פעמים והכו בו באגרופים, גם לאחר שהמתלון איבד את הכרתו.

כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלון דימום תת עכבישי זעיר אוקציטיפלי, המטומה תת עורית גדולה במצח ובאזור העין ושבר בקיר הלטרלי של סינוס מקסילארי עם תוכן דמי.

הסדר הטיעון בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום כמפורט לעיל, ונשלח לקבלת תסקיר מבחן. הצדדים הסכימו כי יעתרו במשותף להשתת עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן כי תוטל על הנאשם ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, צו מבחן, התחייבות ופיצוי למתלון בסך 10,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

3. לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 22, יליד ארמניה. הנאשם עלה ארצה בגיל 6 ומתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי והינו בעל תעודת גמר. בגיל 17 קיבל פטור משירות צבאי, על רקע מעורבות באלימות, אולם, לאחר שהשקיע מאמצים להתגייס לצבא, גויס במהלך חודש מרץ 2015 ושירת כחשמלאי רכב. בימים אלו סיים הנאשם את שירותו הצבאי.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי שירותו הצבאי היווה עבורו מסגרת מעצבת, משמעותית ומקדמת. מפקדו הישיר של הנאשם מסר כי הנאשם הינו חייל חיובי וממושמע והביע שביעות רצון מתפקודו. עם זאת, מסר כי מפקדיו של הנאשם ערים להתנהגותו האימפולסיבית במצבים בהם הוא חווה תסכול. עוד נמסר מגורמי הטיפול בצבא כי הנאשם הופנה לטיפול קצין בריאות נפש לפני כשנתיים ומאז הוא מטופל באופן רציף, בעיקר סביב נטיות אימפולסיביות ובמצבים בהם מתקשה לקבל סמכות ולהיענות לגבולות, וכי הוא משתף פעולה בטיפול שניתן לו.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מסר כי מאז האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי הוא מודע יותר להשלכות של צריכת אלכוהול ונמנע ממנו לחלוטין. בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום ציין הנאשם כי ביום האירוע בילה עם בת זוגו ועם נאשם 2, אז צרך אלכוהול. הנאשם מסר כי המתלון היה תוקפני, והתנהג באופן מאיים ומשפיל כלפיו וכלפי בת זוגו וחברו. לדבריו, בתחילה הגיב באיפוק, אולם בהמשך הגיב באופן אלים, לאחר שחווה את המתלון כתוקפני כלפי בת זוגו וחברו והוא חש צורך לגונן עליה. שירות המבחן מסר כי הנאשם התקשה להסביר את עוצמת התגובות כלפי המתלון ואת מניעיו הרגשיים, אך הביע הבנה ראשונית לנזקים ולהשלכות שנגרמו למתלון כתוצאה מהתנהגותו.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה, הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצר והוא שולב בקבוצה בשירות המבחן המיועדת לשוהים בתנאים מגבילים. שירות המבחן מסר כי הנאשם שיתף פעולה, הביע צער על הפגיעה במתלון והבין את

האחריות למצבו ואת המחיר אותו הוא משלם בשל התנהגותו. במהלך חודש מרץ 2016 הוחלט להחזיר הנאשם לשירות צבאי ולבטל את התנאים המגבילים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בחור צעיר, בעל קווי אישיות ילדותיים ולא בשלים, וכי לצד קשיים במסגרות הלימודיות וההתרועעות בחברה שולית, הנאשם מאופיין בכוחות תפקודיים חיוביים, כפי שבאו לידי ביטוי במסגרת הצבא ולא בקווי אישיות עברייניים. להערכת שירות המבחן הנאשם ביצע את העבירה בהיותו תחת שימוש לרעה באלכוהול ביום האירוע, כשברקע עמדות המצדיקות שימוש באלימות במצבים מסוימים. שירות המבחן העריך כי בעתות מצוקה ולחץ, כשהנאשם חווה פגיעה בדימויו העצמי והגברי, הוא עלול לנהוג באלימות, וכי קיים סיכון בינוני למעורבות הנאשם בהתנהלות אלימה בעתיד, ומידת החומרה של תוצאות האלימות צפויה אף היא להיות בינונית.

כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את הסיכון הבינוני לאלימות חוזרת, התנהגותו האלימה של הנאשם בהיותו תחת השפעת אלכוהול, קשייו לרסן את עצמו, נוקשותו המחשבתית והמודעות החלקית לבעיותיו. כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את הכוחות האישיים של הנאשם, העובדה כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, מאמציו להגיע להישגים אישיים, שאיפותיו לעתיד, יכולתו ליצור קשרים אישיים משמעותיים וקרובים והיותו בעל מערכת תמיכה המתנגדת לפעילות עבריינית.

עוד התייחס שירות המבחן להשפעה המרתיעה של המעצר על הנאשם ועל נכונותו להשתלב בטיפול מטעם שירות המבחן. לבסוף המליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק בשירות המבחן, וכן על הטלת מאסר שירוצה בדרך של בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני באי-כוח הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם, עתרו במשותף לאימוץ הסדר הטיעון, זאת לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והימצאותו בטיפול, נכונותו של הנאשם לפצות את המתלונן, ההתמתנות שחלה בהתנהגותו של הנאשם, לקיחת האחריות מצידו על מעשיו והמלצת שירות המבחן בתסקירו.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו ומסר כי הבין כי עליו לשנות את חייו ולהצליח בחיים. לדבריו, עשה מאמצים רבים על מנת לחזור לצבא לאחר התקרית האלימה ולבסוף הדבר עלה בידו, והוא אף קיבל תעודת הצטיינות וזכה להערכה ממפקדיו. עוד מסר הנאשם כי הוא מוכן לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו המבחן.

דין והכרעה

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הם השמירה על בטחונו ושלמות גופו של אדם. בית המשפט העליון חזר והדגיש בנוגע לענישה בעבירות אלו כי האלימות הקשה בחברה הישראלית מחייבת את בית המשפט להטיל עונשים הולמים לשם הוקעת המעשים ועל מנת לעוקרם מן השורש.

במקרה זה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, שעה שהנאשם תקף את המתלון, אף לאחר שהמתלון איבד את הכרתו וגרם לו לחבלות, בגין פונה המתלון לשם קבלת טיפול רפואי.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והרלוונטיות לעניינו, יש להתייחס לנזק שנגרם מביצוע העבירה - כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות של ממש, שהתבטאו בדימום תת עכבישי זעיר אוקציטיפלי, המטומה תת עורית גדולה במצח ובאזור העין ושבר בקיר הלטרלי של סינוס מקסילארי עם תוכן דמי (טל/2-3). הנאשם ביצע את העבירה כשהוא תוקף את המתלון ביחד עם חברו, נאשם 2, כששניהם תחת השפעת אלכוהול. כעולה מתסקיר שירות המבחן, לדברי הנאשם הוא ביצע את מעשיו בשל תחושתו שהמתלון היה תוקפני, מאיים ומשפיל כלפיו וכלפי בת זוגו וחברו. עוד יש לציין כי בהתאם לעובדות כתב האישום, חלקו של הנאשם באלימות שהופנתה כלפי המתלון היה גדול יותר מחלקו של נאשם 2.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי אלימות ברף דומה מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח - ראה לדוגמה: רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.14); ע"פ (מח' - חיפה) 33776-01-13 שמאמי נ' מדינת ישראל (10.7.13); ת"פ (שלום - ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נ' אברהמי (3.1.13); ת"פ (שלום-ת"א) 4097-06-12 מדינת ישראל נ' עטיה (28.6.15) ו-ת"פ (שלום-רמלה) 3615-09-11 מדינת ישראל נ' פלוני (8.5.16).

נוכח כל האמור, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם הינו רחב ונע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש להתחשב בכך שהנאשם הינו אדם צעיר, שבעת ביצוע העבירה היה כבן 21 שנים, כלומר, בגדר קבוצת הגיל שהוגדרה בפסיקה כ"בגירים-צעירים".

עניינו של שותפו של הנאשם, נאשם 2, הסתיים בהטלת מאסרים על תנאי, צו מבחן, פיצוי וצו של"צ, אולם, כפי שצוין, חלקו היה קטן יותר מזה של הנאשם דנן, והענישה תאמה את המלצת שירות המבחן והתבססה על הליך שיקומי משמעותי שעבר.

הנאשם הודה במעשיו, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם טרם הורשע בעבר, והטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות ופיצוי כספי משמעותי יקשו על הנאשם, אשר השתחרר זה עתה משירות צבאי סדיר. כן יש להתחשב בלקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו, נכונותו לפצות את המתלונן, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, רצונו הכן לחזור למוטב. כן יש להתחשב בעובדה שהנאשם התעקש לחזור לשירותו הצבאי לאחר שחרורו ממעצר בתיק זה ולסיים את תפקידו בכבוד. הנאשם שירת כחשמלאי רכב, והתקבלה חוות דעת חיובית ממפקדו בצבא, לפיה הנאשם חייל חברותי, אחראי ואמין, חייל מצטיין במחלקתו, והוא אף השתתף ב"צוק איתן" וקיבל תעודת הצטיינות מהמג"ד בטקס יום העצמאות האחרון, כפי שעולה גם מהאמור בתעודת השחרור אותה קיבל.

אציין כי המאשימה הגישה תדפיס מידע פלילי לגבי הנאשם, לפיו הוא עמד לדין בשנת 2012, בעת שהיה קטין, בבית משפט השלום לנוער, בגין עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע, סיוע לדרישה באיומים של רכוש ותגרה, לא הורשע והוטל עליו צו מבחן, התחייבות, קנס ופיצוי. מעיון במסמך שהוגש עולה כי עבירות אלו נמחקו מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם.

עוד יש להתחשב בחשיבות כיבוד הסדרי טיעון, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02), שקבע, כי, ככלל, ייטה בית המשפט לכבד את הסדרי הטיעון בשל חשיבותם ומעמדם. עם זאת, מוטלת על בית המשפט החובה לשקול את כל השיקולים הראויים לעונש, ולבחון האם העונש המוצע משקף את האיזון הראוי בין כלל השיקולים, זאת בשים לב לסוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, בחינת הנסיבות האישיות של הנאשם וכן שיקולי מדיניות של ענישה ראויה.

לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות הצריכות לעניין, לרבות נסיבות האישיות של הנאשם, כמפורט לעיל, אני סבורה כי יש לכבד את ההסדר העונשי, שכן הוא נכלל במתחם העונש ההולם, אף אם נמצא ברף הנמוך של המתחם.

סוף דבר

6. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 19.7.17 בעמותת "פתחון לב", רחוב לישנסקי 9 ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יעסוק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 19.7.17 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. הנאשם יחתום במזכירות בית המשפט על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מלעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ה. פיצוי למתלונן, אלכסיי יעקובוב (עת/3), בסך של 10,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.17, וב-1 לכל חודש שאחריו.

ככל שהמתלונן יתייצב במזכירות בית המשפט לאימות זהותו ובקשתו להעברת סכום הפיצוי לבא כוחו, ניתן להעביר את כספי הפיצוי כאמור לידי בא כוחו-עו"ד איתן גת.

לבקשת הנאשם, אני מורה על קיזוז כספי ההפקדה, ככל שהופקדה ע"י הנאשם, במסגרת הליך ה-מ.ת, וזאת לטובת הפיצוי שהוטל על הנאשם לשלם למתלונן, וזאת באין כל מניעה חוקית אחרת לרבות עיקולים.

ו. הנאשם יעמוד בפיקוח קצין מבחן כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, למשך שנה מהיום, ויפעל בהתאם להוראות והנחיות קצין המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בצו המבחן ניתן יהיה לגזור את דינו מחדש.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקדעלידיליאתאבזו